

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0283/2012

25.9.2012

RAPORT

Kildagaasi ja põlevkiviõli ammutamise keskkonnamõju
(2011/2308(INI))

Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon

Raportöör: Bogusław Sonik

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI	16
ARENGUKOMISJONI ARVAMUS	21
ÕIGUSKOMISJONI ARVAMUS.....	25
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	28

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

kildagaasi ja põlevkiviõli ammutamise keskkonnamõju kohta (2011/2308(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 1994. aasta direktiivi 94/22/EÜ süsivesinike geoloogilise luure, uurimise ja tootmise lubade andmis- ning kasutamistingimuste kohta¹,
- võttes arvesse nõukogu 3. novembri 1992. aasta direktiivi 92/91/EMÜ puurides maavarasid kaevandavate tööstuste töötajate ohutuse ja tervisekaitse tõhustamise miinimumnõuete kohta²,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta direktiivi 2006/21/EÜ kaevandustööstuse jäätmete käitlemise (kaevandusjäätmete direktiiv) ja direktiivi 2004/35/EÜ muutmise kohta³,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiivi 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid⁴,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta⁵,
- võttes arvesse nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (elupaikade direktiiv)⁶,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta direktiivi 2010/75/EL tööstusheidete kohta (saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta)⁷,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/35/EÜ keskkonnavastutusest keskkonnakahjustuste ärahoidmise ja parandamise kohta (keskkonnavastutuse direktiiv)⁸,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (veepoliitika raamdirektiiv)⁹,

---

¹ EÜT L 164, 30.6.1994, lk 3.

² EÜT L 348, 28.11.1992, lk 9.

³ ELT L 102, 11.4.2006, lk 15.

⁴ ELT L 312, 22.11.2008, lk 3.

⁵ ELT L 26, 28.1.2012, lk 1.

⁶ EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7.

⁷ ELT L 334, 17.12.2010, lk 17.

⁸ ELT L 143, 30.4.2004, lk 56.

⁹ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1.

- võttes arvesse nõukogu 3. novembri 1998. aasta direktiivi 98/83/EÜ olmevee kvaliteedi kohta (joogivee direktiiv),
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/118/EÜ, mis käsitleb põhjavee kaitset reostuse ja seisundi halvenemise eest (põhjaveedirektiiv)¹,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem (muudetud)², ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta otsust 406/2009/EÜ, milles käsitletakse liikmesriikide jõupingutusi kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks, et täita ühenduse kohustust vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid aastaks 2020³,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ja millega asutatakse Euroopa Kemikaalide Agenduur ning muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93, komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (kemikaalimäärus REACH)⁴,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrust (EÜ) nr 1272/2008, mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist (millega ühtlustatakse kehtivad ELi õigusaktid ÜRO globaalse harmoneeritud süsteemiga (GHS))⁵,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 1998. aasta direktiivi 98/8/EÜ biotsiidide turuleviimise kohta (biotsiidide direktiiv)⁶,
- võttes arvesse nõukogu 9. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/82/EÜ ohtlike ainetega seotud suurõnnetuste ohu ohjeldamise kohta (Seveso II direktiiv)⁷,
- võttes arvesse oma 13. septembri 2011. aasta resolutsiooni avamerel nafta ja gaasi tootmise ohutusega seotud probleemide kohta⁸,
- võttes arvesse komisjoni energeetika peadirektoraadi 8. novembri 2011. aasta aruannet mittekonventsionaalse gaasi kohta Euroopas⁹,
- võttes arvesse keskkonna peadirektoraadi 26. jaanuari 2012. aasta saatemärkust Euroopa

¹ ELT L 372, 27.12.2006, lk 12.

² ELT L 275, 25.10.2003, lk 32.

³ ELT L 140, 5.6.2009, lk 136.

⁴ ELT L 396, 30.12.2006, lk 1.

⁵ ELT L 353, 31.12.2008, lk 1.

⁶ EÜT L 123, 24.4.1998, lk 1.

⁷ EÜT L 10, 14.1.1997, lk 13.

⁸ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0366.

⁹ TREN/R1/350-2008 lot 1, http://ec.europa.eu/energy/studies/doc/2012_unconventional_gas_in_europe.pdf.

Parlamendi liikmetele kildagaasiprojektidele kohaldatava ELi keskkonnavalase õigusraamistiku kohta,

- võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Energia tegevuskava aastani 2050” (COM(2011)0885),
  - võttes arvesse petitsiooni 886/2011 (kildagaasi uurimise ja ammutamisega seotud ohtude kohta Bulgaarias) ja petitsiooni 1378/2011 (kildagaasi ammutamise kohta Poolas),
  - võttes arvesse Euroopa Parlamendi sisepoliitika peadirektoraadi poliitikaosakonna A (majandus- ja teaduspoliitika) 2011. aasta juunis avaldatud uuringut „Kildagaasi ja põlevkiviõli ammutamise mõju keskkonnale ja inimeste tervisele”,
  - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 4, 11, 191, 192, 193 ja 194,
  - võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
  - võttes arvesse keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni raportit ning arengukomisjoni ja õiguskomisjoni arvamusi (A7-0283/2012),
- A. arvestades, et hiljutised tehnoloogia edusammud on juba ergutanud ebatraditsiooniliste fossiilkütuste kiiret kaubanduslikku kaevandamist teatavates maailma piirkondades; arvestades, et ELis neid kaubanduslikel eesmärkidel veel ei kasutata ning varude potentsiaal ning võimalik mõju keskkonnale ja inimeste tervisele vajab veel kontrollimist;
- B. arvestades, et kildagaasi arendamine tekitab ELis ja maailmas lahkavamusi, mistõttu on enne selle tehnoloogia edasiarendamist vaja läbi viia igasuguse mõju (mõju keskkonnale, rahvatervisele ja kliimamuutustele) põhjalik uurimine;
- C. arvestades, et energia tegevuskavas aastani 2050 on tõdetud, et kildagaasist ja muudest ebatraditsioonilistest allikatest võivad saada suure tähtsusega uued energiaallikad nii Euroopas kui ka Euroopa ümbruses; arvestades, et söe ja õli asendamine gaasiga lühikeses kuni keskpikas perspektiivis võib aidata vähendada kasvuhooonegaaside heitkoguseid nende olemusringist sõltuvalt;
- D. arvestades, et gaasi saab kasutada baaskoormuse elektrienergia tootmiseks ning samuti on see usaldusväärne varuenergia allikas mitmete energiaallikate puhul, näiteks tuule- ja päikeseenergia, ning niisugune usaldusväärsus vähendab võrgu tasakaalustamisega seotud tehnilisi probleeme; arvestades, et gaas on ka tõhus kütus kütmiseks/jahutamiseks või mitmeks muuks ELi konkurentsivõimet suurendavaks tööstuslikuks otstarbeks;
- E. arvestades, et kahte peamist ebatraditsiooniliste fossiilkütuste – kildagaasi ja söekihi metaani – potentsiaali vallandamise tehnoloogiat, horisontaalset puurimist ja hüdrofrakkimist (frakkimine), on koos kasutatud vaid kümme aastat ning neid ei tohiks segi ajada puuraugu stimuleerimise tehnoloogiatega, mida kasutatakse traditsiooniliste fossiilkütuste kaevandamiseks, nende kahe tehnoloogia ühendamise ja sekkumise ulatuse tõttu;

- F. arvestades, et EL on võtnud kohustuseks õiguslikult siduva eesmärgi vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid ja suurendada taastuenergia osakaalu; arvestades, et mis tahes otsuseid ebatraditsiooniliste fossiilkütuste kasutamise kohta peaks vaatlema heitkoguste vähendamise vajaduse kontekstis;
- G. arvestades, et seni puudub ELi (raam)direktiiv kaevandustegevuse reguleerimiseks;
- H. arvestades, et puuduvad piisavad andmed frakkimiskemikaalide ja hüdrofrakkimisega seotud keskkonna- ja terviseohtude kohta; arvestades, et oluline analüüs alles käib ning kasvab vajadus täiendava ja pideva teadustöö järele; arvestades, et andmete, proovide ja katsete olemasolu ja läbipaistvus on äärmiselt oluline kvaliteetse teadustöö jaoks, mis toetab nõuetekohast reguleerimist, mis kaitseb rahvatervist ja keskkonda;
- I. arvestades, et igasuguste fossiilkütuste ja mineraalide kaevandamine sisaldab potentsiaalseid riske inimeste tervisele ja keskkonnale; arvestades, et on väga oluline kohaldada ettevaatusprintsipi ja saastaja-maksab-põhimõtet mis tahes tulevaste otsuste suhtes, mis käsitlevad fossiilkütuste allikate arendamist Euroopas, võttes arvesse kõikide uurimise ja kasutamise protsessi etappide võimalikku mõju;
- J. arvestades, et ELi liikmesriigid, nagu Prantsusmaa ja Bulgaaria, on juba kehtestanud moratooriumi kildagaasi ammutamisele keskkonna- ja rahvatervisega seotud probleemide tõttu;
- K. arvestades, et kildagaasi kasutamise projektide suhtes ei kohaldata tavapäraselt keskkonnamõju hindamise nõuet, vaatamata selliste projektidega seotud keskkonnohule;
- L. arvestades, et ELi ülesandeks on tagada liidu kogu poliitikas ja tegevuses inimeste tervise kõrgetasemeline kaitse;
- M. arvestades, et mitmed Euroopa (oma)valitsused, nagu Prantsusmaa, Bulgaaria, Nordrhein-Westfalen Saksamaal, Freiburg ja Vaud Šveitsis, samuti mitmed USA osariigid (Põhja-Carolina, New York, New Jersey ja Vermont ning üle 100 kohaliku omavalitsuse) ning teised riigid üle kogu maailma (Lõuna-Aafrika Vabariik, Quebec Kanadas, Uus-Lõuna-Wales Austraalias) on kehtestanud keelu või moratooriumi hüdrofrakkimise kasutamisele nafta ja gaasi ammutamiseks kildist või teistest nn kokkusurutud kivimitest;
- N. arvestades, et mitmed liikmesriigid, näiteks Tšehhi Vabariik, Rumeenia ja Saksamaa, kaaluvad hetkel moratooriumi kehtestamist kildist või teistest kokkusurutud kivimitest saadava õli või gaasi uurimisele ja ammutamisele;
- O. arvestades, et keskkonnastutuse direktiiv ei kohusta ettevõtjaid sõlmima piisavalt suure hüvitussummaga kindlustuslepingut, võttes arvesse kaevandustööstuse õnnetustega kaasnevaid suuri kulutusi;

Üldraamistik – reguleerimine, rakendamine, järelevalve ja koostöö

1. mõistab, et kildagaasi uurimine ja ammutamine viitavad mis tahes ebatraditsiooniliste süsivesinike uurimisele ja ammutamisele, mille puhul kasutatakse horisontaalse puurimise ja suuremahulise hüdrofrakkimise meetodeid, mida kasutatakse fossiilkütuste tööstuses

üle maailma;

2. rõhutab, et vaatamata liikmesriikide eesõigusele kasutada oma energiaressursse, peaks igasugune ebatraditsiooniliste fossiilkütuste arendamine tagama õiglased ja võrdsed tingimused kogu liidus, vastates täielikult asjaomasele ELi ohutusalasale ja keskkonnakaitse õigusele;
3. on seisukohal, et on vaja läbi viia ELi õigusraamistiku põhjalik analüüs konkreetselt seoses ebatraditsiooniliste fossiilkütuste uurimise ja kasutamisega; tunneb sellega seoses heameelt asjaolu üle, et valmimas on mitu komisjoni uuringut, mis käsitlevad järgmisi teemasid: riskide tuvastamine, olulusringi kasvuhooonegaaside heitkogused, kemikaalid, vesi, maakasutus ja kildagaasi mõju ELi energiaturgudele; nõuab tungivalt, et liikmesriigid oleksid kuni teostamisel oleva regulatiivse analüüsi lõpuleviimiseni ebatraditsiooniliste fossiilkütuste osas edasiliikumisel ettevaatlikud ja rakendaksid kõiki olemasolevaid eeskirju tulemuslikult, kuna see on otsustava tähtsusega viis ohu vähendamiseks kõikides gaasi ammutamisega seotud tegevustes;
4. kutsub komisjoni üles viima pärast oma uuringute lõpuleviimist läbi tervise- ja keskkonnakaitse Euroopa õigusraamistiku põhjaliku hindamise ning esildama võimalikult kiiresti ja kooskõlas aluslepingu põhimõtetega asjakohased meetmed, sealhulgas vajaduse korral seadusandlikud meetmed;
5. rõhutab, et ebatraditsiooniliste fossiilkütuste ammutamisel, nagu ka traditsioonilise fossiilkütuse ammutamisel, on omad ohud; usub, et neid ohte tuleks piirata ennetavate meetmete abil, mis hõlmavad nõuetekohast kavandamist, katsetamist, uue ja parima võimaliku tehnoloogia kasutamist, parimaid tööstustavasid ning pidevat andmete kogumist, järelevalvet ja aruandlust, mida teostatakse tugevas õigusraamistikus; on seisukohal, et enne ebatraditsiooniliste fossiilkütustega seotud tegevuse alustamist on ülimalt oluline nõuda, et mõõdetaks põhjaveekihtides looduslikult esineva metaani ja esinevate kemikaalide lähtetasemeid ning aktuaalseid õhukvaliteedi tasemeid võimalikes puurimiskohtades; on lisaks seisukohal, et algseadmete valmistajate või samaväärsete seadmete valmistajate korrapärane kaasamine võib tagada selle, et otsustava tähtsusega ohutus- ja keskkonnaseadmed töötavad jätkuvalt tulemuslikult ja vastavad ohutusstandarditele;
6. märgib komisjoni esialgset hinnangut hüdrofrakkimise suhtes kohaldatava ELi keskkonnavalase õigusraamistiku kohta; nõuab tungivalt, et komisjon kasutaks oma pädevust seoses peamiste ELi keskkonnavalaste õigusaktide nõuetekohase ülevõtmise ja rakendamisega kõikides liikmesriikides ja väljastaks viivitusega suunised veeseire lähteandmete kogumise kohta, mis on vajalik kildagaasi uurimise ja ammutamise keskkonnamõju hindamiseks, samuti kriteeriumid, mida kasutatakse hüdrofrakkimise mõju hindamiseks põhjaveevarudele erinevate geoloogiliste pinnavormide puhul, kaasa arvatud võimalik lekkimine ja koondmõju;
7. kutsub komisjoni üles kehtestama ebatraditsiooniliste fossiilkütuste uurimise või ammutamise osas kogu ELi hõlmava riskijuhtimise raamistiku eesmärgiga tagada, et inimeste tervise ja keskkonnakaitse ühtlustatud sätteid kohaldatakse kõikides liikmesriikides;

8. palub komisjonil koostöös liikmesriikide ja pädevate reguleerivate asutustega kehtestada pidev järelevalve selle valdkonna arengute üle ja võtta vajalikke meetmeid, et täiendada ja laiendada kehtivaid ELi keskkonnavalveid õigusakte;
9. märgib, et metaan on võimas kasvuhoonegaas, mille heitkoguseid peab täiel määral arvestama kas direktiivi 2003/87 (saastekvootidega kauplemise süsteem) või otsuse 406/2009 (jõupingutuste jagamist käsitlev otsus) alusel;
10. rõhutab, et ebatraditsiooniliste fossiilkütuste uurimise ja ammutamise tulemuslik reguleerimine – täielikus kooskõlas kehtivate ELi õigusaktidega – sõltub kokkuvõttes asjaomaste riikide ametiasutuste valmidusest ja ressurssidest; palub seetõttu liikmesriikidel tagada piisavad inimressursid ja tehnilised võimalused järelevalve, kontrolli ja lubatud tegevuste elluviimise teostamiseks, sealhulgas pädevate riiklike asutuste personalile nõuetekohane koolitus;
11. märgib, kui oluline on mainekate institutsioonide, eriti Rahvusvahelise Energiaagentuuri tehtav töö ebatraditsioonilise gaasi ja hüdrofrakkimise alaste eeskirjade osas parimate tavade suuniste ettevalmistamisel;
12. nõuab, et frakkimise jaoks töötataks kindlate teaduslike inseneritavade alusel välja kõikehõlmavad PVT-viitedokumendid;
13. palub nendel riikide ametiasutustel, kes on andnud loa ebatraditsiooniliste fossiilkütuste uurimiseks, vaadata läbi kehtivad riiklikud õigusnormid traditsiooniliste fossiilkütuste puurkaevude kohta ja ajakohastada need ebatraditsiooniliste fossiilkütuste ammutamise spetsiifikat hõlmavad sätted;
14. tunnistab, et tööstus kannab peamist vastutust õnnetuste ennetamise ja neile tulemuslikult reageerimise eest; kutsub komisjoni üles kaaluma hüdrofrakkimisega seotud tegevuste lisamist keskkonnavastutuse direktiivi III lisasse ning kutsub asjaomaseid ametiasutusi üles nõudma ettevõtjatel piisavaid finantstagatise keskkonna- ja tsiviilvastutuse eest, mis hõlmaksid mis tahes õnnetusi või soovimatut kahjulikku mõju, mis on põhjustatud nende endi või allhanke raames teostatud tegevusest; on seisukohal, et keskkonnareostuse korral tuleks kohaldada põhimõtet „saastaja maksab”; tunneb heameelt edusammude üle, mida selles sektoris on tehtud kõrgete keskkonna- ja ohutusstandardite seadmisel; rõhutab, et oluline on tööstusharupoolse nõuete täitmise järelevalve korrapärase kontrollide abil, mida teevad väljaõpetatud ja sõltumatud spetsialistid;
15. palub ebatraditsiooniliste fossiilkütuste ammutamise valdkonnas tegutsevatel energiaettevõtjatel investeerida ebatraditsiooniliste fossiilkütuste tehnoloogiate keskkonnamõju parandamise alasesse teadustöösse; nõuab tungivalt, et ELi ettevõtjad ja akadeemilised institutsioonid arendaksid vastavaid kooperatiivseid teadus- ja arendustegevuse programme, mis viivad suurema ebatraditsiooniliste fossiilkütuste uurimis- ja tootmistegevusega seotud ohutuse ja riskide mõistmiseni;
16. kordab oma 15. märtsi 2012. aasta resolutsioonis „Konkurentsivõimeline vähese CO₂-heittega majandus aastaks 2050 – edenemiskava” esitatud üleskutset komisjonile ja liikmesriikidele, et kiirendada G20 kokkuleppe rakendamist fossiilkütuste toetuste lõpetamise kohta; on seisukohal, et fossiilkütuste allikate, sealhulgas ebatraditsiooniliste

allikate uurimist ja kasutamist ei tohi toetada riiklikest vahenditest;

17. on arvamusel, et vastastikused mitteavaldamise lepingud seoses kahjuga keskkonnale, inimeste ja loomade tervisele, nt need, mida on kasutatud kildagaasi suurkaevude läheduses asuvate maaomanike ja kildagaasi käitlejate vahel USAs, ei vastaks liidu ja liikmesriikide kohustustele Århusi konventsiooni, teabele juurdepääsu direktiivi (2003/04/EÜ) ja keskkonnavastutuse direktiivi alusel;

Hüdrofrakkimise keskkonnaaspektid

18. tunnistab, et kildagaasi uurimise ja ammutamise tõenäoliseks tulemuseks võivad olla keerulised ja valdkonnaülesed vastastikused mõjud ümbritseva keskkonnaga, eelkõige kasutatava hüdrofrakkimise meetodi, frakkimisvedeliku koostise, suurkaevude sügavuse ja ehituse ning mõjutatud ala pindala tõttu;
19. tunnistab, et ammutamise vormi ja meetodi määravad igas konkreetses piirkonnas leiduvate kivimite liigid; nõuab kohustuslikku põhjavee lähteolukorra analüüsi ja enne loa andmist tulevase põlevkivikaevanduse süva- ja pinnalähedase geoloogia geoloogilist analüüsi, sealhulgas aruandeid kogu varasema või praeguse kaevandustegevuse kohta piirkonnas;
20. rõhutab vajadust teadusuuringute järele seoses frakkimisest tuleneva õhusaaste ja vee reostumise pikaajalise mõjuga inimeste tervisele;
21. kutsub komisjoni üles tagama kaevandustegevuse keskkonnamõju hindamist käsitlevate õigusaktide tulemusliku rakendamise siseriiklikus õiguses; rõhutab samal ajal, et iga mõjuhindamine peaks toimuma avatud ja läbipaistva protsessina;
22. tuletab meelde, et komisjoni keskkonna peadirektoraadi 12. detsembri 2011. aasta juhistes direktiivi 85/337/EMÜ kohaldamise kohta ebatraditsiooniliste süsivesinike uurimise ja kasutamisega seotud projektide suhtes (Ares (2011)1339393) kinnitatakse, et nõukogu direktiiv 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (tuntud kui keskkonnamõju hindamise direktiiv), muudetud ja kodifitseeritud direktiiviga 2011/92/EL, hõlmab ebatraditsiooniliste süsivesinike uurimist ja kasutamist; tuletab lisaks meelde, et mis tahes kasutusel olev hüdrofrakkimise meetod on üks osa üldisest traditsioonilisest ja ebatraditsioonilisest süsivesinike uurimise ja ammutamise tegevusest, mida reguleerivad ELi eespool viidatud keskkonnavalased õigusaktid ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 1994. aasta direktiiv 94/22/EÜ süsivesinike geoloogilise luure, uurimise ja tootmise lubade andmis- ning kasutamistingimuste kohta;
23. kutsub komisjoni üles esitama ettepanekuid tagamaks, et keskkonnamõju hindamise direktiivi sätetega oleks asjakohaselt hõlmatud kildagaasi, põlevkiviõli ja söekihi metaani uurimine ja ammutamine; nõuab kindlalt, et eelnev keskkonnamõju hindamine hõlmaks kogu olelusringi mõju õhu-, pinnase- ja veekvaliteedile, geoloogilisele stabiilsusele, maakasutusele ja mürasaastele;
24. nõuab, et hüdrofrakkimist hõlmavad projektid lisataks keskkonnamõju hindamise direktiivi I lissasse;

25. märgib, et on oht maavärinate tekkeks, nagu tõestas kildagaasi uurimine Loode-Ingliismaal; toetab Ühendkuningriigi valitsuse tellitud aruande soovitusi, et ettevõtjad peavad vastama teatavatele seismilistele ja mikroseismilistele standarditele;
26. tuletab meelde, et kildagaasi jätkusuutlikkus ei ole veel tõendatud; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles põhjalikult hindama kogu ammutamise ja tootmise protsessi vältel kasvuhoonegaaside heitkoguseid selle keskkonnahoidlikkuse tõendamiseks;
27. peab vastutuse seisukohalt kohaseks vähendada kildagaasi käitlejate tõendamiskohustust, juhul kui – arvestades häire laadi ja selle negatiivset mõju, teisi võimalikke põhjuseid ja muid asjaolusid – tõenäosus viitab sellele, et kildagaasi käitlemine oli keskkonnakahju põhjus;
28. palub komisjonil esitada ettepanekud frakkimisvedeliku sõnaselgeks lisamiseks Euroopa jäätmedirektiivi (2008/98/EÜ) III lisasse ohtlike jäätmete alla;
29. tunnistab, et hüdrofrakkimiseks kulub suhteliselt suurel hulgal vett, võttes arvesse asjaolu, et vesi on ELis eriti tundlik ressurss; toonitab vajadust niisuguste arenenud veevarustuskavade järele, mis põhinevad kohalikul hüdroloogial ning milles võetakse arvesse kohalikke veevarusid, muude kohalike veekasutajate vajadusi ja reoveekäitlemise alast suutlikkust;
30. palub komisjonil tagada, et täielikult peetaks kinni asjaomastest ELi keskkonnanormidest, eelkõige seoses hüdrofrakkimisel kasutatava veega, ning et rikkumisi karistataks vastavalt;
31. tuletab meelde, et veepoliitika raamdirektiiviga nõutakse, et liikmesriigid rakendaksid vajalikke meetmeid, et ennetada kõigi põhjaveekogude seisundi halvenemist, mis tuleneb muu hulgas punktreostusallikatest, näiteks süsivesinike uurimise ja ammutamise kohast;
32. kutsub tööstust läbipaistvas koostöös riiklike reguleerivate asutuste, keskkonnaorganisatsioonide ja kogukondadega üles võtma vajalikke meetmeid asjaomaste põhjaveekogude seisundi halvenemise ennetamiseks, et seeläbi hoida põhjavee seisund hea, nagu on kindlaks määratud veepoliitika raamdirektiivis ja põhjavee direktiivis;
33. tunnistab, et hüdrofrakkimine toimub sügavuses, mis jääb oluliselt allapoole põhjaveekihte; on seetõttu veendunud, et kuna puurimistegevuse käigus läbitakse joogiveevarusid, seisneb peamine põhjavee saastamisega seotud mureküsimus sageli puuraugu terviklikkuses, mis puudutab selle manteldamise ja tsementimise kvaliteeti ning võimet taluda lisatud vedeliku suurt rõhku ja väikese magnituudiga maavärinaid;
34. nõuab, et teatavates tundlikes ja eriti ohustatud piirkondades, näiteks kindlaks määratud joogiveekaitsealadel ja nende pinnases ning söekaevanduspiirkondades, oleks hüdrofrakkimine põhimõtteliselt keelatud;
35. rõhutab, et tulemuslik ennetamine nõuab puurkaevu ehitamisel ja korrashoidmisel pidevat järelevalvet kõrgeimate standardite ja tavade range järgimise üle; on seisukohal, et ettevõtjad peaksid esitama pädevatele asutustele puurkaevude lõpuleviimise aruanded; toonitab, et nii tööstus kui ka pädevad asutused peaksid kõikides etappides tagama

korrapärase kvaliteedikontrolli manteldamise ja tsementimise terviklikkuse osas, samuti põhjavee lähteproovide võtmise joogivee kvaliteedi kontrollimiseks, mida tehakse tihedas koostöös joogivee-ettevõtjatega; juhib tähelepanu asjaolule, et selleks on vaja märkimisväärseid inimressursse ja tehnilisi eksperditeadmisi kõikidel tasanditel;

36. palub komisjonil anda viivitamata välja suunised nii kildagaasi uurimise ja ammutamise keskkonnamõju hindamiseks vajaliku veeseire lähteandmete kogumise kui ka kriteeriumide kohta, mida kasutatakse hüdrofrakkimise mõju hindamiseks põhjaveevarudele erinevate geoloogiliste formatsioonide puhul, kaasa arvatud võimalik lekkimine ja kumulatiivne mõju;
37. soovib koos käitajate, reguleerivate asutuste ja hädaabiteenistustega valmistada ette standardiseeritud hädaolukordade lahendamise kavad ja luua spetsialiseerunud hädaolukordade lahendamise meeskonnad;
38. usub, et kohapealne suletud ahela põhine vee ringlussevõtmine, kasutades terasest mahuteid, on keskkondlikult kõige kindlam viis tagasivooluvee töötlemiseks, viies miinimumini veehulga, maapinnale lekkimise võimalikkuse ja vee puhastamisega seotud transpordist tingitud kulud, liikluse ja teede kahjustused; on veendunud, et niisugust liiki ringlussevõttu tuleks kohaldada võimalikult ulatuslikult; on vastu tagasivoolureovee juhtimisele geoloogilistesse formatsioonidesse jäätmete lõppladustamiseks vastavalt veepoliitika raamdirektiivi sätetele;
39. nõuab olemasolevate reovee puhastamise standardite ja kohustuslike veemajanduskavade ranget rakendamist käitajate poolt koostöös joogivee-ettevõtjate ja pädevate asutustega; rõhutab siiski, et olemasolevad reoveepuhastid ei ole piisavalt varustatud, et käidelda hüdrofrakkimisel tekkivat reovett, ning võivad lasta saasteaineid jõgedesse ja ojadesse; on seisukohal, et sellel eesmärgil peaksid pädevad asutused läbi viima asjaomastes liikmesriikides kõikide asjaomaste reoveepuhastusjaamade täieliku hindamise;
40. rõhutab, et säilitada tuleb minimaalne ohutu kaugus puurimiskohtade ja veekaevude vahel;
41. usub, et paljud ebatraditsiooniliste fossiilkütustega seotud vastuolud on osaliselt tekkinud sellest, et tööstus keeldus algul avaldamast hüdrofrakkimise vedelike keemilist koostist; jääb kindlaks täieliku läbipaistvuse vajalikkusele koos kindla kohustusega, mille kohaselt peavad kõik ettevõtjad täielikult avalikustama frakkimisvedelike keemilise koostise ja kontsentratsiooni ning täiel määral järgima kehtivaid ELi õigusakte kemikaalimääruse REACH alusel;
42. on arvamusel, et vastastikused mitteavaldamise lepingud seoses kahjuga keskkonnale, inimeste ja loomade tervisele, nt need, mis on jõustunud kildagaasi puurkaevude läheduses asuvate maaomanike ja kildagaasi käitlejate vahel USAs, ei vastaks ELi ja liikmesriikide kohustustele Århusi konventsiooni, teabele juurdepääsu direktiivi (2003/04/EÜ) ja keskkonnastutuse direktiivi alusel.
43. märgib, et mitme horisontaalse puurkaevuga puurimiskohad viivad miinimumini maa kasutuse ja maastiku häirimise;
44. märgib, et Ameerika Ühendriikide kildagaasi puurkaevude tootmismahud on pärast

esimest kahte aastat järsult langenud, mis toob kaasa suure intensiivsusega pideva uute kaevude puurimise; märgib, et mahutid, kompressorjaamad ja torujuhtme taristu suurendavad kildagaasiga seotud tegevuse mõju maakasutusele;

45. kutsub liikmesriike, kes otsustavad arendada kildagaasi või teiste ebatraditsiooniliste fossiilkütuste varusid, üles saatma komisjonile riiklikud kavad, milles täpsustatakse, kuidas nende varude kasutamine haakub nende riiklike heitkoguste vähendamise eesmärkidega ELi jõupingutuste jagamist käsitleva otsuse alusel;
46. tunnistab, et pidevad hüdrofrakkimise ja horisontaalse puurimise tehnilised uuendused võivad aidata parandada ebatraditsiooniliste fossiilkütuste ohutust ning piirata võimalikku keskkonnamõju; julgustab tööstust jätkama tehnoloogia arendamisega seotud jõupingutusi ning kasutama ebatraditsiooniliste fossiilkütuste arendamisel parimaid tehnoloogilisi lahendusi;
47. palub pädevatel riiklikel geoloogiliste uuringute teostajatel läbi viia seismilise lähteolukorra seire seismiliselt tundlikel aladel, kus on antud luba kildagaasi ammutamiseks, selleks et määratleda seismilisuse tase, mis võimaldab hinnata mis tahes tekitatud maavärinate võimalikkust ning nende võimalikku mõju;
48. märgib, et kildagaasi ja kivisöe olemusringi jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguste võrdlemisel ilmnev soodne tulemus põhineb oletusel, et nende eluiga atmosfääris on sada aastat; on seisukohal, et vajadus, et ülemaailmsed heitkogused saavutavad oma kõrgeima taseme 2020. aastaks, õigustaks uurimist lühema aja jooksul, nt oleks kohasem 20 aasta jooksul; nõuab edasisi teaduslikke uuringuid metaani kontrollimatute heitkoguste kohta, et parandada selliste heitkoguste kajastatust liikmesriikide iga-aastastes heitkoguste andmekogudes ja eesmärkides ELi jõupingutuste jagamist käsitleva otsuse raames;
49. nõuab tungivalt, et komisjon esitaks seadusandlikud ettepanekud, et muuta ammutamise lõpetamisel põletusseadme kasutamine, st keskkonnasäästlik lõpetamine, kohustuslikuks kõigile kildagaasi puurkaevudele ELis, et piiritleda tõrvikpõletamine ainult juhtumitega, kus on kaalul ohutus, ja keelata täielikult kõikide kildagaasi puurkaevude ventileerimine eesmärgiga vähendada kontrollimatut metaani heidet ning kildagaasiga seotud lenduvate orgaaniliste ühendite heidet;

Üldsuse osalus ja kohalikud tingimused

50. tunnistab, et puurimistegevus võib kahjustada elamistingimusi; nõuab seetõttu, et seda küsimust võetaks arvesse süsivesinike varude uurimiseks ja kasutamiseks vajalike lubade väljaandmisel ning et võetaks kõik vajalikud meetmed, eriti tööstuse poolt parimaid võimalikke tehnoloogiaid rakendades ning avaliku sektori asutuste poolt rangeid eeskirju kohaldades, et viia sellise tegevuse negatiivsed tagajärjed miinimumini;
51. kutsub tööstust üles kaasama kohalikke kogukondi ning arutlema ühiste lahenduste üle, et vähendada kildagaasi arenduste mõju liiklusele, teede kvaliteedile ja mürale kohtades, kus arendustegevust teostatakse;
52. palub liikmesriikidel tagada kohalike omavalitsuste täielik teavitatus ja kaasatus, eelkõige

seoses uurimise ja kasutamisega seotud lubade taotluste läbivaatamisega; nõuab eelkõige täielikku juurdepääsu keskkonda, elanike tervist ja kohalikku majandust käsitlevatele mõjuhinnangutele;

53. usub, et üldsuse osalemine tuleks tagada piisava avalikkuse teavitamise abil ja avaliku konsulteerimise abil enne iga kasutamise- ja uurimisetappi; nõuab suuremat läbipaistvust mõju osas ning kasutatavate kemikaalide ja tehnoloogiate osas, samuti kõikide inspeksioonide ja kontrollimeetmete suuremat läbipaistvust, et tagada kõnealuse tegevuse reguleerimise osas üldsuse arusaam ja usaldus;
54. tunnistas, et selleks et käsitleda kõiki ebatraditsiooniliste fossiilkütustega seotud küsimusi, peab teabevahetus tööstuse, reguleerivate asutuste ja avalikkuse vahel olema palju tõhusam;
55. tunneb sellega seoses heameelt 2012. aasta ELi eelarve assigneeringu üle selliseks avalikuks dialoogiks ja julgustab liikmesriike seda rahastamist kasutama, et tagada potentsiaalsetel ebatraditsiooniliste fossiilkütuste arendamise aladel elavate kodanike parem teavitatus ja see, et neil on võimalik oma kohalikes ja riiklikes valitsusstruktuurides toimivas otsustusprotsessis tulemuslikult osaleda;

Rahvusvahelised aspektid

56. on seisukohal, et kildagaasi ja teiste fossiilkütuste kasutamine peab olema kooskõlas ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni (UNFCCC) artikliga 2, milles nõutakse, et on vaja „saavutada kasvuhoonegaaside kontsentratsiooni stabiliseerumine atmosfääris tasemel, mis hoiaks ära antropogeense sekkumise kliimasüsteemi”, ja rõhutab, et märkimisväärne seotus fossiilkütuste infrastruktuuride, nt kildagaasiga, muudaks kõnealuse rahvusvahelise eesmärgi kättesaamatuks;
57. on seisukohal, et kui kildagaasi uurimine ja tootmine kogu maailmas suureneb, kaasneb sellega metaani kontrollimatute heitkoguste märkimisväärne kasv, ning et kildagaasi üldist globaalse soojendamise potentsiaali ei ole hinnatud; rõhutab seetõttu, et ebatraditsiooniliste nafta- ja gaasiresursside kasutamine võib takistada ÜRO aastatuhande 7. arengueesmärgi, s.o keskkonnasäästlikkuse saavutamist ja õõnestada Kopenhaageni kokkuleppes sätestatud kõige uuemaid rahvusvahelisi kliimamuutusega seotud kohustusi; märgib, et kliimamuutus mõjutab juba praegu kõige rohkem vaeseid riike; rõhutab pealegi, et lisaks otsestele tervise- ja keskkonnamõjudele on ebatraditsioonilise gaasi või nafta ammutamise mõju inimeste elatusvahenditele eriti suureks ohuks, eriti Aafrika riikides, kus kohalikud kogukonnad sõltuvad suurel määral looduslikest põllumajandus- ja kalandusressurssidest;
58. nõuab kildagaasi kasutamisel õppimist USA kogemustest; märgib erilise murega, et kildagaasi ammutamiseks on vaja väga suures koguses vett, mis võib raskendada aastatuhande 7. arengueesmärgi saavutamist seoses puhta vee kättesaadavuse ja toiduga kindlustatusega, eelkõige vaestes riikides, kes seisavad juba praegu silmitsi väga suure veenappuse probleemiga;
59. rõhutab, et maa omandamine nafta ja gaasi kaevandamiseks on arenguriikides peamine tõukejõud maa hõivamiseks ning võib endast kogu maailmas kujutada tõsist ohtu

põliselanike kogukondade, põllumajandustootjate ja vaeste jaoks vee, viljaka pinnase ja toidu kättesaadavuse seisukohalt; märgib, et pärast finantsturgude kokkuvarisemist 2008. aastal on riski- ja pensionifondide globaalsed investeeringud kaevandustööstusesse märkimisväärselt kasvanud, mille tagajärjeks on kaevandamise edasine ergutamine; rõhutab seetõttu, et kõik Euroopa majandusüksused peaksid maa rentimise ja/või omandamise küsimustes tegutsema alati läbipaistval viisil ja kõikide asjaomaste valitsusorganite ja kohalike kogukondadega tihedalt konsulteerides;

60. märgib, et kuna ei ole selge, kas ELi õigusaktide praegune reguleeriv raamistik annab piisava tagatise kaitseks kildagaasiga seotud tegevusest tulenevate ohtude eest keskkonnale ja inimeste tervisele, viib komisjon käesoleva aasta lõpu poole läbi mitu uuringut; on seisukohal, et arenguriikides tegutsevad Euroopa äriühingud peavad täielikult võtma arvesse kõnealuste kildagaasi kasutamist käsitlevate uuringute põhjal saadud õppetunde ja sellega seotud soovitusi; tunneb muret naftaettevõtete tegevuse mõju pärast keskkonnale, tervisele ja arengule, eriti Sahara-taguses Aafrikas, kuna keskkonna- ja tervisekaitse valdkonda reguleerivate õigusaktide rakendamise ja jõustamise võime on osades sealsetes riikides piiratud; märgib lisaks, et Euroopa äriühingud peaksid järgima vastutustundlikke tööstusstandardeid kõikjal, kus nad tegutsevad;
61. on mures Euroopa äriühingute võimalike investeeringute pärast ebatraditsioonilistesse nafta- või gaasiresurssidesse arenguriikides;
62. rõhutab, et tuleb täita Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 208 sätestatud ELi kohustust tagada poliitikavaldkondade arengusidusus; on seisukohal, et EL peaks kaevandamisse investeerivate äriühingute asukohana mõjutama nende käitumist ja ergutama neid järgima säästvamaid tavasid, nt karmistades äriühingu üldjuhtimise standardeid ja eeskirju, mida kohaldatakse pankade ja nende rahastamisvahendite suhtes, sh jõustades ekvaatori põhimõtteid ja vastutustundliku investeerimise põhimõtteid ning Euroopa Investeerimispannga ja Baseli pangajärelevalve komitee ettekirjutusi;
63. tuletab meelde, et lisaks tegevuskoha riikide eeskirjadele alluvad rahvusvahelised naftaettevõtted ka nende riikide jurisdiktsioonile, kus nad on börsil noteeritud; on seisukohal, et asukohariigi eeskirjad peaksid USA välismaalaste esitatavate nõuete seaduste (*United States Alien Tort Claims Acts*) mudeli alusel olema tulemuslik vahend inimõiguste kaitsmiseks olukordades, kus vastutuse osas esineb lünki;
64. märgib, et on palju vahendeid, mida saaks kasutada kaevandustööstuse tegevuse halva sotsiaalse ja keskkonnamõju vähendamiseks, näiteks globaalse aruandluse algatus, ÜRO globaalse kokkuleppe algatus ja OECD suunised rahvusvahelistele ettevõtetele; juhib tähelepanu asjaolule, et vabatahtlikud suunised ei ole piisavad kaevandamise negatiivse mõju leevendamiseks;
65. märgib, et praegu vaadatakse läbi ELi raamatupidamise ja läbipaistvuse direktiive, mis on üks võimalus tõkestada maksudest kõrvalehoidumist ja korrupsiooni kaevandustööstuses;
66. nõuab tungivalt, et komisjon selgitaks välja uued võimalused, kuidas tugevdada rahvusvaheliste ettevõtete kohustusi käsitlevaid standardeid, pidades silmas sotsiaalseid ja keskkonnavalaseid õigusi ja võimalikke rakendamisvahendeid;

67. on mures seepärast, et mõningad maailmas ebatraditsioonilise nafta ja gaasi tootmisega tegelevad äriühingud kasutavad erinevaid ohutusstandardeid; nõuab, et liikmesriigid nõuaksid ELis paikneva peakorteriga äriühingutelt ELi standardite kohaldamist kogu oma tegevuses kõikjal maailmas;
68. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

SELETUSKIRI

Energiasüsteemi ümberkorraldamiseks, aidates vähendada heitkoguseid olemasolevate tehnoloogiatega, on gaas otsustava tähtsusega vähemalt kuni 2030. või 2035. aastani. Kildagaasist ja muudest ebatraditsioonilistest gaasiallikatest on saanud võimalikud olulised uued varustusallikad Euroopas ja Euroopa ümbruses. See on kirjas ka komisjoni energia tegevuskavas aastani 2050 (komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele – „Energia tegevuskava aastani 2050” (COM(2011)0885).

Nimetatud dokumendis tunnistab komisjon, et traditsioonilise gaasi tootmine väheneb. Euroopa peab lisaks kodumaisele maagaasile tuginema märkimisväärsele gaasiimpordile ja koos siseturu integratsiooniga leevendab sisemaine kildagaas ELi impordisõltuvuse probleemi.

Viimastel aastatel on „ebatraditsiooniliste” süsivesinike, eelkõige kildagaasi, kuid ka põlevkiviõli ammutamine viinud pretsedenditute ja radikaalsete muutusteni ülemaailmsel energiaturgul. Eelkõige on kildagaas tõusnud 1,4%-lt 2000. aastal USA gaasiturul umbes 17%ni 2011. aastal. Ülemaailmseid gaasihindu ja kaubandusmustreid kujundatakse ümber, millel on ilmsed tagajärjed ELile.

„Kildagaasi revolutsioon” levib üle maailma suhteliselt kiires tempos. Mõne hinnangu kohaselt ületavad ELis asuvad kildagaasi koguvarud 56 000 miljardit kuupmeetrit, millest umbes 14 000 miljardit kuupmeetrit võib olla tehniliselt kättesaadav. Seda saab võrrelda Norra 2,215 miljardi kuupmeetri traditsiooniliste varude ja umbes 104 miljardi kuumeetrise aastatoodangu ning ELi aastase umbes 522 miljardi kuupmeetri kodumaise ja imporditud traditsioonilise gaasi tarbimisega.

Kuigi liiga vara on järeldada, kas ELis saaks ökonoomselt ammutada märkimisväärseid mahtusid, on mitu liikmesriiki andnud loa kildagaasi uurida ja valmistuvad kaevandamiseks, kui avastused seda lubavad.

Lisaks traditsioonilisele vertikaalsele puurimisele ja nüüdisaegsetele arvutil põhinevatele uurimismeetoditele on võtmeks kildagaasi ja põlevkiviõli jätkusuutlikule tootmisele kaks kõrgtehnoloogiat: horisontaalne puurimine ja hüdrofrakkimine. Horisontaalne puurimine hõlmab vertikaalsete puurkaevude puurimist sügavuseni, mis on suurem kui kaks kilomeetrit, kusjuures horisontaalsed laiendused järgnevad seejärel mööda geoloogilisi formatsioone kuni kolm kilomeetrit või rohkem.

Hüdrofrakkimine on põhjalikult ettevalmistatud ja testitud tehnoloogia, mida on alates 1947. aastast kasutatud rohkem kui 1,2 miljonis puurkaevus, peamiselt Kanadas ja USA-s ning 30 aasta jooksul Euroopas (hiljuti Saksamaal, Rootsis, Poolas, Hispaanias, Taanis ja Ühendkuningriigis), seda kasutatakse traditsiooniliste süsivesinike ammutamisel ELis ja kasutatakse või kavatakse kasutada väga suures ulatuses paljudes riikides üle maailma, sealhulgas Argentina, Hiina, Ukraina ja India.

Lisaks sellele taustale on oluline jälgida üle maailma reguleerimiskordi ja -tavasid ning tunnistada ja käsitleda probleeme, mis seonduvad kildagaasi ja põlevkiviõli ammutamise keskkonnamõjudega.

Need keskenduvad võimalikule suurte veehulkade tarbimisele, põhjaveekogumite, eriti joogivee, võimalikule keemilisele saastusele, reovee puhastamisele ja riskidele pinnaveele, puurpuru säilitamisele, asukohaspetsiifilistele mõjudele, seismilistele mõjudele ja võimalikele mõjudele kasvuhoonegaaside heitkogustele.

Oluline on märkida, et ükski ametlik või muu mainekas allikas ei ole näidanud süstemaatilist seost kildagaasi ja põlevkiviõli ammutamise ning inimeste või loomade tervise vahel. Ükski ametlik ega muu mainekas allikas maailmas ei ole näidanud ühtki juhtumit, kus hüdrofrakkimine oleks viinud joogivee saastumiseni.

Siiski tuleks rõhutada, et ükski inimtegevus ei saa olla täiesti riskivaba. Määruse eesmärk peab olema keskkonnamõju miinimumini viimine ja mõistliku tasakaalu loomine, arvestades teadust, statistilisi andmeid ja riskide ning hüvede täielikku kaalumist (hõlmates ka alternatiive). Kahjuks on avalikku arutelluse kuulunud mõningate andmete tahtlik summutamine ja palju üldistamist hüpoteetiliste või üksikute õnnetusjuhtumite kohta kogu kildagaasi ja põlevkiviõli ammutamise suhtes.

Seetõttu peaksid komisjon ja pädevad riiklikud asutused jätkama võimalike keskkonnamõjude uurimist, kuid teaduslikel ja statistikapõhistel alustel, hõlmates liikmesriike ja kogu maailma mainekaid allikaid. Vältida tuleks tuginemist ideoloogiliselt kallutatud teaduslikele argumentidele.

Komisjon ja pädevad riiklikud asutused peaksid edendama maksimaalset läbipaistvust ja pakkuma avalikkusele teavet, mis põhineb nii tõendatud teadusel ja statistikal kui ka riskide ja hüvede konteksti- ja võrdlusvahendipõhisel hindamisel.

Reguleerimine, rakendamine, järelevalve ja koostöö

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 194 lõikes 2 märgitakse selgesti, et liikmesriikidel on suveräänsed õigused seoses energiakombinatsiooni valikuga ning litsentside ja muude lubade väljaandmine süsivesinike varude uurimiseks ja kasutamiseks on liikmesriigi eesõigus.

ELis suunavad kildagaasi ja põlevkiviõli ammutamist samad põhimõtted, mis kehtivad muude ammutamisliikide puhul, nagu kivisöe, traditsioonilise gaasi ja nafta ammutamine, vee ja maasoojuse saamine ja maa-alused meetodid, mille hulgas on CO₂ juhtimine gaasi ja nafta kogumiseks, gaasi- ja naftavarude säilitamine ning CO₂ säilitamine süsiniku kogumise ja säilitamise otstarbel.

Komisjon leiab, et ELi keskkonnaalased õigusaktid hõlmavad ebatraditsioonilise süsivesiniku projekte, mis sisaldavad kõrgtehnoloogiliste menetluste, näiteks horisontaalse puurimise ja hüdrofrakkimise kombineeritud kasutamist alates kavandamisest lõpetamiseni, kusjuures kohaldatavad on 36 instrumenti ja põhiliselt hõlmab see kaheksat direktiivi. Komisjon on kinnitanud, et olemasolevad ELi ja liikmesriikide õigusaktid käsitlevad rahuldavalt kõiki kildagaasi ja põlevkiviõli ammutamise tahkusi.

Kohaldatava keskkonnamõju hindamise direktiivi (direktiiv 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta) ja kaevandusjätmete direktiivi alusel on avalikul arvamusel õigus konsulteerimisele. Kui ammutamine algab, kohustavad asjaomased ELi instrumendid teostama lubade läbivaatamisi ja vajaduse korral neid muutma. Pädevatel riiklikel

asutustel on järelevalvekohustused ja nõuete mittetäitmise korral võidakse ammutamine keelustada.

Tõdetakse, et ELi ja liikmesriikide õigusaktide tulemuslikkus sõltub lõppkokkuvõttes pädevate riiklike asutuste tõhususest, nii et liikmesriigid peavad pöörama tähelepanu oma regulatiivsete, järelevalve- ja jõustamisvahendite tugevdamisele, arvestades kildagaasi ja põlevkiviõli ammutamise väljavaateid.

Iga uus ELi õigusakt destabiliseerib praegust ELi ja liikmesriikide kordade adekvaatset võrgustikku, viies neid eemale olemasolevast riskianalüüsil põhinevast lähenemisviisist ja põhjustades nii lünkade kui ka üleliigsuse ohtu regulatiivses raamistikus. Komisjon ja pädevad riiklikud asutused peaksid jälgima tehnoloogia muutusi üle maailma, et hinnata pidevalt olemasolevate õigusaktide ja regulatiivse tava adekvaatsust ja tõhusust.

Teavet juba jagatakse ELis ja ülemaailmselt komisjoni, pädevate riiklike asutuste ja ettevõtjate rühmade poolt. Suuremad jõupingutused, et jagada parimaid tavasid ja regulatiivseid kogemusi, sealhulgas areneva tehnoloogia kasutamise ja mõju statistilise järelevalve kohta, võivad anda märkimisväärset mõlemapoolset kasu.

Komisjon ja pädevad riiklikud asutused peaksid pöörama erilist tähelepanu niisuguste eesrindlike Põhja-Ameerika reguleerivate asutuste nagu *British Columbia Oil and Gas Commission* ja *Energy Resources Conservation Board of Alberta* kogemustele, mis hõlmavad mitut aastakümnet. Tervitada tuleb selliseid algatusi nagu *Canadian Association of Petroleum Producers* algatus hüdrofrakkimise parima tava määratlemiseks ning Rahvusvahelise Energiaagentuuri algatus määratleda kildagaasi ja põlevkiviõli parim tava.

Pädevad riiklikud asutused peaksid koguma ja jagama teavet õnnetusjuhtumite kohta, võttes nõuetekohaselt arvesse ärihuvisid, et õnnetusjuhtumitest saaks kohe õppust võtta ja järeldused teha. Komisjon peaks hindama olemasolevate eri pädevate riiklike asutuste vaheliste teabevoogude tõhusust, võttes nõuetekohaselt arvesse sellega kaasnevat halduskoormust.

Hüdrofrakkimise keskkonnaaspektid

Veevarud

Vesi on frakkimisvedeliku põhikomponent ning suurte veehulkade ammutamine ja tarbimine võib kohalikul tasandil mõjutada maapinna ja põhjaveeallikate ökoloogilist ja kvantitatiivset seisundit ning veehulga ja -voolu vähenemine võib mõjutada veekvaliteeti ja seonduvaid ökosüsteeme.

Kildagaas kuulub kõige veetõhusamate energiaallikate hulka. Vastupidiselt laialt levinud arvamusele on ammutamiseks vajalikud veehulgad muude nõuetega võrreldes minimaalsed. Autoriteetsed hinnangud 9 miljardi kuupmeetri kildagaasi tootmiseks aastas (umbes 10% Ühendkuningriigi praegusest aastasest gaasitarbimisest) Ühendkuningriigis vaja mineva vee kohta on 1,25–1,65 miljonit m³, mis on 0,14–0,18% praegusest aastasest veevõtmisest tööstuse jaoks (905 miljonit m³, elektri tootmine välja arvatud).

Sellele vaatamata peaksid komisjon ja pädevad riiklikud asutused jälgima potentsiaalset veevarude kasutamist vastavates rahvamajandusharudes muude ja alternatiivsete kasutusala kontekstis. Tootjad peaksid vähendama veelgi vee kasutamist frakkimisel, jätkama lahenduste otsimist, mis

väldivad magevee kasutamist, ja viima maksimumini taaskasutuse. Pädevad riiklikud asutused peaksid pöörama regulatiivses tavas jätkuvalt tähelepanu veevarude kättesaadavusele ja kvaliteedile.

Võimalikud ohtlikud ained

Vaja on tegeleda mõningate probleemidega ELis seoses võimaliku süsivesinike, frakkimisvedelike ja muude ainete lekkimisega põhjaveekihtidesse ja atmosfääri.

Hüdrofrakkimine toimub umbes kahe kilomeetri sügavusel ning süsivesinike ja frakkimisvedelike ülespoole liikumine sellistelt tasemetelt on praktiliselt võimatu. Jällegi ei ole ükski ametlik ega muu maineks allikas maailmas näidanud ühtki juhtumit, kus hüdrofrakkimine oleks viinud joogivee saastumiseni.

Kemikaalid, mis moodustavad praeguses praktikas umbes 0,5% frakkimisvedelikest, koosnevad lisaainetest, mida leidub majapidamistes, ning üksikud tootjad ja ettevõtjate rühmad kalduvad vabatahtlikult pakkuma ja ametiasutused nõuavad frakkimisvedelike koostise täielikku avaldamist. Käitajad on heaks kiitmas kõikide potentsiaalselt ohtlike lisaainete kõrvaldamist.

Sellele vaatamata on tõhus veemajandus ja lõpuks näiteks tagasivooluvee – mis võib sisaldada kõrgeid soolade kontsentratsioone – kõrvaldamine ilmselgelt väga oluline. Pädevad riiklikud asutused peaksid hoolikalt jälgima regulatiivsete tavade kohaldamist puurkaevude manteldamise ja tsementimise puhul.

Komisjon peaks pakkuma välja parimad tavad ja pädevad riiklikud asutused nägema ette potentsiaalselt ohtlike komponentide kõrvaldamise ning frakkimisvedelike koostise ja kasutatud hulkade täieliku avaldamise avalikult juurdepääsetavate elektrooniliste vahendite abil.

Üldsuse osalus ja kohalikud tingimused

Ammutamine võib aja jooksul kutsuda esile hulga mõjusid, nt varastes etappides diisel- või maagaasimootorite poolt, mis panevad käima puurimisvarustuse ja pumbad, samuti ammutamisel pumpade ja kompressorite poolt. Näiteks võib 8 puurkaevuga platvorm vajada umbes kuuekuulise eelkaevandamise jooksul umbes 4000–6000 kallurisõitu. Tüüpiline mitme väljapääsuteega kompleks tekitab määramatuks ajaks 15 000–25 000 kallurisõitu aastas. Nagu muude keskkonnamõjude puhul, tuleb meeles pidada konteksti ja võrdlusvahendeid.

Häirimine väheneb miinimumini siis, kui ammutamine algab, tootva puurkaevu maapealsed seadmed võtavad mõne ruutmeetri ja tootmine on hääletu. Erinevalt enamikust muudest ammutamis- ja tööstusprotsessidest ei jäta mahamonteeritud kildagaasi ja põlevkiviõli puurkaevud üldjuhul maapinnale jälgi. Sellist potentsiaalset häirimist peavad pädevad riiklikud asutused kaaluma oma regulatiivsetes meetmetes ja eriti keskkonnamõju hindamise direktiivi kohaldamisel.

Üldsuse osalemine tuleks tagada teabekampaaniatega enne uurimist ja avaliku konsulteerimisega varastes etappides enne kasutamist. Vaja on rohkem teavitustegevust ja avalikku koolitamist ebatraditsiooniliste fossiilkütustega seotud tegevuste kohta, et tagada avalikkuse mõistmine, nõusolek ja kindlus nendes tegevustes. Oluline on rõhutada, et ebatraditsiooniliste fossiilkütuste ammutamine võib olla ka suurepärane võimalus tugevdada majandust, suurendada tööhõivet ja

arengut teatavates ELi piirkondades.

19.6.2012

ARENGUKOMISJONI ARVAMUS

keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonile

kildagaasi ja põlevkiviõli ammutamise keskkonnamõju kohta
(2011/2308(INI))

Arvamuse koostaja: Catherine Grèze

ETTEPANEKUD

Arengukomisjon palub vastutaval keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab, et arvukad uuringud ja Ameerika Ühendriikide kogumused näitavad, et kildagaasi ammutamisega on seotud mitmed tõsised keskkonna ja terviseiga seotud riskid; kutsub komisjoni, liikmesriike ja Euroopa Investeeringuspanka üles mitte rahastama ega muul moel toetama kildagaasi ja põlevkiviõli uurimist ja kasutamist arenguriikides, arvestades tõsiseid jätkusuutlikkusega seotud probleeme;
2. rõhutab, et mittetraditsiooniline kildagaasi kaevandamine võib kaasa tuua tõsiseid riske seoses vee saastumisega, mida põhjustavad purustusprotsessis kasutatavad ohtlikud kemikaalid; tunneb muu hulgas muret ka purustusvedelikuks kasutatava suure veekoguse ja võimalike suurte metaani heitkoguste pärast;
3. on seisukohal, et kildagaasi ja teiste fossiilkütuste kasutamine peab olema kooskõlas ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni (UNFCCC) artikliga 2, milles nõutakse, et on vaja „saavutada kasvuhoonegaaside kontsentratsiooni stabiliseerumine atmosfääris tasemel, mis hoiaks ära antropogeense sekkumise kliimasüsteemi”, ja rõhutab, et märkimisväärne seotus fossiilkütuste infrastruktuuride, nt kildagaasiga, muudaks kõnealuse rahvusvahelise eesmärgi kättesaamatuks;
4. on seisukohal, et kui kildagaasi uurimine ja tootmine kogu maailmas suureneb, kaasneb sellega metaani kontrollimatute heitkoguste märkimisväärne kasv, ning et kildagaasi üldist globaalse soojendamise potentsiaali ei ole hinnatud; rõhutab seetõttu, et mittetraditsiooniliste nafta- ja gaasiressursside kasutamine võib takistada ÜRO aastatuhande 7. arengueesmärgi, s.o keskkonnasäästlikkuse saavutamist ja õnnestada Kopenhaageni kokkuleppes sätestatud kõige uuemaid rahvusvahelisi kliimamuutusega seotud kohustusi; märgib, et kliimamuutus mõjutab juba praegu kõige rohkem vaeseid

riike; rõhutab, et lisaks otsestele tervise- ja keskkonnamõjudele on mittetraditsioonilise gaasi või nafta ammutamise mõju elatusvahenditele eriti suureks ohuks, eriti Aafrika riikides, kus kohalikud kogukonnad sõltuvad suurel määral looduslikest põllumajandus- ja kalandusressurssidest;

5. nõuab kildagaasi kasutamisel õppimist USA kogemustest; märgib erilise murega, et kildagaasi ammutamiseks on vaja väga suures koguses vett, mis võib raskendada aastatuhande 7. arengueesmärgi saavutamist seoses puhta vee kättesaadavuse ja toiduga kindlustatuse tagamisega, eelkõige vaestes riikides, kes seisavad juba praegu silmitsi väga suure veenappuse probleemiga;
6. rõhutab, et maa omandamine nafta ja gaasi kaevandamiseks on arenguriikides peamine tõukejõud maa hõivamiseks ning võib endast kogu maailmas kujutada tõsist ohtu põliselanike kogukondade, põllumajandusettevõtjate ja vaeste jaoks vee, viljaka pinnase ja toidu kättesaadavuse seisukohalt; märgib, et pärast finantsturgude kokkuvarisemist 2008. aastal on riski- ja pensionifondide globaalsed investeeringud kaevandustööstusse märkimisväärselt kasvanud, mille tagajärjeks on kaevandamise edasine ergutamine; rõhutab seetõttu, et kõik Euroopa majandusüksused peaksid maa rentimise ja/või omandamise küsimustes tegema alati läbipaistval viisil ja tihedalt konsulteerides koostööd kõikide asjaomaste valitsusorganite ja kohalike kogukondadega;
7. rõhutab, et hüdrauliline purustamine nõuab väga palju vett, ja on mures, et põua tõttu kannatavates piirkondades võib kohalikel kogukondadel ja põllumajandustootjatel tekkida veenappus, kui nende vajadusi esikohale ei seata;
8. märgib, et kuna ei ole selge, kas ELi õiguse praegune reguleeriv raamistik annab piisava tagatise kaitseks kildagaasi kaevandamisest tulenevate ohtude eest keskkonnale ja inimtervisele, viib komisjon käesoleva aasta lõpu poole läbi seeria uuringuid; on seisukohal, et arenguriikides tegutsevad Euroopa ettevõtted peaksid täielikult võtma arvesse kõnealuste kildagaasi ammutamist käsitlevate uuringute põhjal saadud õppetunde ja sellega seotud soovitusi; tunneb muret naftaettevõtete tegevuse mõju pärast keskkonnale, tervisele ja arengule, eriti Sahara-taguses Aafrikas, kuna keskkonna- ja tervisekaitse valdkonda reguleerivate õigusaktide rakendamise ja jõustamise võime on osa sealsetes riikides piiratud; on seisukohal, et Euroopa ettevõtjad peaksid järgima vastutustundlikke tootmisstandardeid kõikjal, kus nad tegutsevad;
9. on mures Euroopa ettevõtete võimalike investeeringute pärast mittetraditsioonilistesse nafta- või gaasiresurssidesse arenguriikides;
10. rõhutab, et tuleb täita Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 208 sätestatud ELi kohustust tagada arengukoostöö raames poliitikavaldkondade kooskõla; on seisukohal, et EL peaks kaevandamise investeerivate ettevõtete asukohana mõjutama nende käitumist ja ergutama neid järgima säästvamaid tavasid, nt karmistama äriühingu üldjuhtimise standardeid ja reguleerivaid õigusakte, mida kohaldatakse pankade ja nende rahastamisvahendite suhtes, sh ekvaatori põhimõtete ja vastutustundliku investeerimise põhimõtete edendamise ning Euroopa Investeerimispannga ja Baseli pangajärelevalve komitee ettekirjutuste kaudu;
11. tuletab meelde, et lisaks tegevuskoha riikide eeskirjadele alluvad rahvusvahelised

naftaettevõtted ka nende riikide jurisdiktsioonile, kus nad on börsil noteeritud; on seisukohal, et asukohariigi eeskirjad peaksid USA välismaalaste esitatavate nõuete seaduse mudeli alusel olema tõhus vahend inimõiguste kaitsmiseks olukordades, kus vastutuse osas esineb lünki;

12. märgib, et on palju vahendeid, mida saab kasutada kaevandustööstuse tegevuse halva sotsiaalse ja keskkonnamõju vähendamiseks, näiteks globaalse aruandluse algatus, ÜRO globaalse kokkuleppe algatus ja OECD suunised rahvusvahelistele ettevõtetele; juhib tähelepanu asjaolule, et vabatahtlikud suunised ei ole piisavad kaevandamise negatiivse mõju leevendamiseks;
13. märgib, et praegu vaadatakse läbi ELi raamatupidamise ja läbipaistvuse direktiive, mis on üks võimalus tõkestada mäetööstusettevõtete maksudest kõrvalehoidumist ja korruptsiooni;
14. nõuab tungivalt, et komisjon selgitaks välja uued võimalused, kuidas tugevdada rahvusvaheliste ettevõtete kohustusi käsitlevaid standardeid, pidades silmas sotsiaalseid ja keskkonnavalaseid õigusi ja võimalikke rakendamisevahendeid;
15. on mures asjaolu pärast, et mõningad maailmas mittetraditsioonilise nafta ja gaasi tootmisega tegelevad ettevõtted kasutavad erinevaid ohutusstandardeid; nõuab, et liikmesriigid nõuaksid ELis paikneva peakorteriga ettevõtetest ELi standardite järgimist oma tegevuses kogu maailmas.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	19.6.2012
Lõpphääletuse tulemus	+: 16 -: 1 0: 9
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Thijs Berman, Michael Cashman, Véronique De Keyser, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Filip Kaczmarek, Michał Tomasz Kamiński, Gay Mitchell, Jean Roatta, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Keith Taylor, Eleni Theocharous, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Anna Záborská, Iva Zanicchi
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Gesine Meissner, Csaba Óry, Judith Sargentini, Patrizia Toia
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Ioan Enciu, Gabriele Zimmer

21.6.2012

ÕIGUSKOMISJONI ARVAMUS

keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonile

kildagaasi ja põlevkiviõli ammutamise keskkonnamõju kohta
(2011/2308(INI))

Arvamuse koostaja: Eva Lichtenberger

ETTEPANEKUD

Õiguskomisjon palub vastutaval keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. eeldab, et kildagaasi uurimine ja kaevandamine viitavad mis tahes mittekonventsionaalsete süsivesinike uurimisele ja kaevandamisele, mille puhul kasutatakse horisontaalse puurimise ja suuremahulise hüdrofrakkimise meetodeid, mida kasutatakse fossiilsete kütuste tööstuses üle maailma;
2. tunnistab, et kildagaasi uurimise ja kaevandamise tõenäoline tulemus on keerulised ja valdkonnaülesed vastastikused mõjud ümbritseva keskkonnaga, eelkõige kasutatava hüdrofrakkimise meetodi, frakkimisvedeliku koostise, puurkaevude sügavuse ja ehituse ning mõjutatud ala pindala tõttu;
3. märgib, et kildagaasi uurimist ja kaevandamist käsitletakse mitmes ELi keskkonnavalas õigusaktis, mille hulgas on keskkonnamõju hindamise direktiiv (85/337/EMÜ), keskkonnavastutuse direktiiv (2004/35/EÜ), kaevandusjäätmete direktiiv (2006/21/EÜ), Seveso II direktiiv (96/82/EÜ), elupaikade direktiiv (92/43/EMÜ), kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist käsitlev määrus (REACH, 1907/2006), biotsiidide direktiiv (98/8/EÜ) ja veepoliitika raamdirektiiv (2000/60/EÜ);
4. tuletab meelde, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 194 kohaselt on igal liikmesriigil õigus määrata ise oma energiavarude kasutamise tingimused, valida ise energiaallikate vahel ja otsustada oma energiavarustuse üldise struktuuri üle eeldusel, et järgitakse ühenduse õigustikku, eriti keskkonnavalaste õigusaktide valdkonnas;
5. tuletab meelde, et veepoliitika raamdirektiiviga nõutakse, et liikmesriigid rakendaksid vajalikke meetmeid, et ennetada kõigi põhjaveekogude seisundi halvenemist, sealhulgas

allikad, mis tulevad konkreetsest kohast, näiteks süsivesinike uurimise ja kaevandamise asukohast;

6. palub komisjonil anda igakülgne ülevaade olemasolevate õigusaktide kohta ja vajaduse korral esitada ettepanekud, millega tagatakse, et keskkonnamõju hindamise direktiivi sätetes käsitletakс piisavalt kildagaasi uurimise ja kaevandamise omapära, hüdrofrakkimine lisatakse keskkonnavastutuse direktiivi III lisasse, keskkonnakahju katmiseks nõutaks asjakohast rahalist tagatist või kindlustust, ning et kildagaasi kaevandamine lisatakse tööstusheiteid käsitlevasse direktiivi (2010/75/EL) ja sellele kohaldataks parima võimaliku tehnikaga seotud nõudeid lisaks kaevandusjäätmete direktiivi raames kohaldatavatele reovee käitlemise nõuetele;
7. tuletab meelde, et komisjoni keskkonna peadirektoraadi 12. detsembri 2011. aasta juhistes direktiivi 85/337/EMÜ (teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta) kohaldamise kohta (Ares (2011)1339393) kinnitatakse, et nõukogu direktiiv 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (tuntud kui keskkonnamõju hindamise direktiiv), muudetud ja kodifitseeritud direktiiviga 2011/92/EL, hõlmab mittekonventsionaalsete süsivesinike uurimist ja kaevandamist; tuletab lisaks meelde, et mis tahes kasutusel olev hüdrofrakkimise meetod on üks osa üldisest konventsionaalsest ja mittekonventsionaalsest süsivesinike uurimise ja kaevandamise tegevusest, mida reguleerivad ELi eespool viidatud keskkonnaalased õigusaktid (vt lõige 3) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 1994. aasta direktiiv 94/22/EÜ süsivesinike geoloogilise luure, uurimise ja tootmise lubade andmis- ning kasutamistingimuste kohta;
8. palub komisjonil anda viivitamata välja suunised nii kildagaasi uurimise ja kaevandamise keskkonnamõju hindamiseks vajaliku veeseire lähteandmete kogumise kui ka kriteeriumide kohta, mida kasutatakse hüdrofrakkimise mõju hindamiseks põhjaveevarudele erinevate geoloogiliste formatsioonide puhul, kaasa arvatud võimalik lekkimine ja kumulatiivne mõju;
9. kutsub tööstust läbipaistvas koostöös riiklike reguleerivate asutuste, keskkonnaorganisatsioonide ja kogukondadega üles võtma vajalikke meetmeid asjaomaste põhjaveekogude seisundi halvenemise ennetamiseks, et seeläbi hoida põhjavee seisund hea, nagu on kindlaks määratud veepoliitika raamdirektiivis ja põhjavee direktiivis;
10. on arvamusel, et vastastikused mitteavaldamise lepingud seoses kahjuga keskkonnale, inimeste ja loomade tervisele, nt need, mis on jõustunud kildagaasi puurkaevude läheduses asuvate maaomanike ja kildagaasi käitlejate vahel USAs, ei vastaks ELi ja liikmesriikide kohustustele Århusi konventsiooni, teabele juurdepääsu direktiivi (2003/04/EÜ) ja keskkonnavastutuse direktiivi alusel.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	19.6.2012
Lõpphääletuse tulemus	+: 21 -: 0 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Raffaele Baldassarre, Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Christian Engström, Marielle Gallo, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Klaus-Heiner Lehne, Antonio Masip Hidalgo, Alajos Mészáros, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Rebecca Taylor, Alexandra Thein, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Piotr Borys, Cristian Silviu Buşoi, Eva Lichtenberger, Dagmar Roth-Behrendt, Axel Voss
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Patrice Tirolien

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	19.9.2012
Lõpphääletuse tulemus	+: 63 -: 1 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sergio Berlato, Lajos Bokros, Milan Cabrnoch, Martin Callanan, Nessa Childers, Tadeusz Cymański, Esther de Lange, Bas Eickhout, Edite Estrela, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Nick Griffin, Matthias Grootte, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Eija-Riitta Korhola, Holger Kraemer, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Antonia Parvanova, Andres Perello Rodriguez, Mario Pirillo, Pavel Poc, Frédérique Ries, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Kārlis Šadurskis, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seiber, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Salvatore Tatarella, Thomas Ulmer, Anja Weisgerber, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Marina Yannakoudakis
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Margrete Auken, Nikos Chrysogelos, Vittorio Prodi, Michèle Rivasi, Marita Ulvskog, Kathleen Van Brempt, Andrea Zanonì
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Andrzej Grzyb, Lena Kolarska-Bobińska, Jacek Włosowicz, Inês Cristina Zuber